

עורך־הדין מאיר זיו (מימין), עם שופרת) לא האמין למשמע אוזניו: השופט פסל את רישיון־הנהיגה שלו ל־2 שנה! אילנה אלון מדווחת על שלילת הרישיונות

פסק־הדין, שאני מערער עליו, ניתן על־ידי השופט דורון, אמר עורך־הדין לשופטי הערעור ב־בית־המישפט המחוזי בתל־אביב. "ארזני", ענה לו השופט יוסף חאג'־יחיא, ראש ההרכב, "כל הערעורים שלפנינו הם על פיסקדין של השופט דורון".

השבוע, איתרע מזלו של עורך־הדין מאיר זיו, וגם הוא נידון לפני השופט אפרים דורון על עבירת־דרכים, לא חמורה במיוחד. דינו נגזר ל־500 ש"ח קנס, ובגלל 67 הרשעותיו הקודמות

שלוש עבירות בשנה

השופט דורון (65) נראה כמו סבא טוב. גבר נאה בעל שיער־שיבה שופע, חביב ודובר במתקשפתיים. הוא מאחל לכל נאשם שיטע לשלום ושינהג כזהירות. הוא מכרז אותו בכריזות טובה, ומעניק לו את ההרגשה כי הוא מבין אותו וכי המיקרה שלו נוגע לליבו.

מספרים על נהג־משאית בן 60, שני אשם בכך שעבר צומת באור אדום. הוא עמד על דוכן־העדים והסביר לשופט כי אוטובוס, שעבר לפניו, הסתיר את הרימור, ולכן יתכן שעבר אמנם באור אדום, אלא שהדבר קרה במיקרה, כמעט שלא באשמתו.

השופט דיבר אליו בהבנה, התעניין במצבו המישפחתי, שאל אם יש לו נכדים, ואחר־כך הסביר לו כי דווקא למען מישפחתו עליו להיזהר בכבישים. הנאשם הביט בשופט במבט של חיבה ואהבה. הוא ממש התרגש מדיבוריו הנעימים של השופט. כאשר הודיע לו בית־המישפט כי הוא שולל את רישיונו למשך שנתיים, התעלה הנאשם על דוכן־העדים.

השופט דורון היה בעבר נשיא בית־המישפט הצבאי בדרום, במשך שנים רבות. אחר־כך פרש ומונה כשופט־תעבורה בתל־אביב. מזה 15 שנים הוא יושב באולם בקומת־הקרקע של בית־מישפט השלום, ושומע את צרות התעבורה הישראלית. הוא נחשב כמחמיר ביותר מבין שופטי־התעבורה.

כאשר היה עדיין אשר ארכל שופט־תעבורה, אמרו כי הוא מתחרה בחומדי רת העונשים עם השופט דורון. אלא שארכל הועמד לדין לפני בית־דין מישפחתי של השופטים, והועבר מתפקידו. כיום חזר ארכל למיקצו כעורך־דין, והוא מייצג נאשמים לפני בית־הדין לתעבורה, שאת ספסליו חבש עד לפני חודשים מעטים.

המוות בכבישים ותאונות־הדרכים, שהפכו מכתי־מרינה, גורמים להחמרת העונשים על נהגים עבריינים. היו אנשי שים רבים שהצדיקו את העונש החמור שהטיל השופט דורון על מאיר זיו. 67 הרשעות קודמות ואמרות שאינו כשיר לנהוג בכבישים" אמרו גם נהגים, ששמעו על כך. אלא שאם מחלקים את העבירות על פני 22 שנות־הנהיגה של זיו, מגיעים לתוצאה הבלתי־מרהימה של שלוש עבירות לשנה.

גיליון־ההאשמות של זיו נראה מרשים מאוד, 20 עמורים צפופים, ובהם הרשעות בעבירות שונות, החל בעבירות־תחנייה וכלה בתאונת־דרכים. אולי קצת יותר משל הנהג התל־אביבי הממוצע, אבל, לרובי מישפחתיים, הבקר אים בניירת־תעבורה, זה עדיין לא מצדיק עונש לרוגמה.

כמה כבר יכול בית־המישפט לעיר-

"אל תשכלול את רישיון הנהיגה שלי!"

שחקנית אלרוא וכוס נזק לשוטור
השתמש במכונית. עברתי לגור בעיר, וכאן מכונית היא ממש מיט רד. אין לי היכן להחנות אותה, פסקי־תנועה איזונים. לכן החלטתי לעבור לאופניים. סימרה גילי להעולם הזה, כשהיא מלטפת בחיזוק את אופניה החדשים.

ילי אלרואי (23), היא שחקנית מתחילה, יפה, מוכשרת ובת־מזל. והיה לה גם עורך־דין מעולה. באפריל 1987 נהגה גילי במכוניתה מבינה בהרצליה־פיתוח לבית־הספר למישחק בית־צבי ברמת־גן. כאשר פנתה מרחוב שלונסקי, ראתה רוכב־אופנוע, המאותת לה לעצור. היא היתה עדיין שקועה בשרעפים, והבינה את כוונתו רק אחרי כמה מטרים. כאשר עצרה, אמר לה השוטור כי עצרה אחריו בחריקת־בלמים, ושסיכנה אותו. "לא ידעתי על מה הוא מדבר. לא זכרתי חריקת־בלמים או עצירת־חום".

"הוא רצה פרטים. לא היו ברשותי מיסמכים, והוא אמר לי כי עלי להביאם למחרת לתחנת־המישטרה. הוא חקר אותי היכן אני גרה,

זוכתה בדין ובחירה באופניים

והיכן אני לומדת, ומה אני לומדת. סיפרתי לו שאני לומדת מישחק בבית־צבי והרגשתי מפורדת לגמרי. נדמה לי שכאשר שמע שאני גרה בהרצליה־פיתוח ולומדת מישחק, הוא עלה לטורים גבוהים. "הוא דרש את מיספר־הטלפון בביתי וגם בבית־צבי ונתתי לו. אמרתי שיש לי בחינה, ושאני ממהרת לבית־הספר".

"למחרת בבוקר הוא טילפן לביתי, וכאשר לא מצא אותי בבית אמר לאמי שעלי להתייצב מיד במישטרה ולהציג את מיסמכיי. הוא גם טילפן לבית־צבי, ושם הודיעו לי בהיסטריה כי המישטרה מחפשת אותי".

"כאשר באתי לתחנת־המישטרה כדי להגיש את המיסמכים, הוא הושיב אותי בחדר גדול וריק והסתלק. כאשר חזר, אחרי חצי שעה, חקר אותי כאילו הייתי קרימינאלית גדולה.

"אבי, שהוא עורך־דין, שלח אותי לעמיקם לוייתן, המומחה־ל־עבורה. כתב־האישום נגדי אמר שנסעתי ברכב בקלות־דעת, תוך סיכון כלי־רכב בכביש, ושכמעט גרמתי לתאונה.

"סיפרתי טעל דוכן־העדים את האמת, וכל הזמן הרגשתי את עינו של השוטור, שישב באולם, נעוצות בי. היתה לי ההרגשה שהוא מחפש את עיניי, וזה הביך אותי נורא. בסך הכל אני חושבת שהוא לא בחור רע, סתם נתקע לו ג'וק בראש".

השופט זאב מריד קיבל את טענותיו של הסניגור כי יתכן אמנם שהשוטר שמע חריקת־בלמים וחשש מפגיעה, אך לא הוכח כי הנאשמת נהגה נהיגה מסוכנת. "החשש של השוטור היה סובייקטיבי בלבד, ולא מעוגן בעובדות בטחה", כתב השופט. גילי זכתה מהאשמה. אחרי סיום לימודיה התחילה גילי לשחק בהצגה המלביש בהבימה, ועברה לגור בתל־אביב.

"כלי קשר לתוצאות המישפט, עוד קודם לכן, החלטתי להפסיק